

למה מחאה? הרי הכל טוב

באמת לא ברור למה לכולם נמאס. הרי מלבד העובדה שהרופאים מקבלים שכר עלוב, הממשלה מעבירה שורה של חוקים גזעניים והדמוקרטיה בסכנה, הכל בסדר

דוד הראל | 21:03 9/8/2011

תגיות: מחאת הדיור, חוק החרם, חוק הווד"לים, הממשלה אומרים שרע להמונים המוחים במאהלים, בצעדות ובהפגנות, ושטענותיהם כלפי הממשלה צודקות. באמת? אני דווקא חושב שנבחר ציבורנו סידרו את הדברים בחוכמה רבה: למשל, אם היו כמויות גדולות של דירות זולות לקניה ולהשכרה לא היה לחבנו תמריץ לעבוד כחמורים כדי להסתדר, והמדינה הייתה מלאה בעצלנים ויושבי קרנות.

וכך לגבי הרופאים: אם היו להם פחות תורנויות ויותר כסף, הרי שבמקום לנצל את 24 השעות שביום בבתי החולים ובמרפאות, בעבודה שלשמה הכשרנו אותם, הם היו מבזבזים אותן בבילויים ובבטלה. בכלל, אני מרוצה מאוד ממה שהממשלה והכנסת עושים בחודשים האחרונים, במיוחד בדברים שיישאו איתנו לנצח, כמו בתחום החקיקה. הנה כמה מהפעילויות האחרונות שנפלו עלינו משמי בית מחוקקינו כמתנות משמים.

חוק הנכבה מאפשר לחוגג את יום העצמאות ללא חשש שיעיבו על שמחתנו עניינים זניחים שאינם נוגעים לנו; הצעת חוק ועדות הקבלה מאפשרת לנו להחליט מי יגור בשכונתנו – חשוב מאוד; חוק מ"ג יו"ש מקטין את העומס הכבד על חברי המועצה להשכלה גבוהה; לפי הצעת חוק שירות המדינה, המשרתים אותה נאמנה יקבלו עדיפות על פני אזרחים סוג ב' וג'; הצעת חוק הנאמנות תייתר את ההעדפות האלה, כי בעתיד יישארו כאן רק אזרחים נאמנים סוג א'.

התוכנית שהכינה לנו ממשלתנו האהובה נחשפת לאט

חוק הווד"לים יעביר כמו שצריך את ענייני הבנייה למי שבאמת מבינים בהם; ההצעה שוועדת החוקה תקבע מי יהיו שופטי העליון תחסוך הרבה כסף וביורוקרטיה, וועדות חקירה למקורות מימון זרים יעזרו להיפטר מתחלואיהם של ארגונים מעצבנים שמנסים להפר את שלותינו.

אך גדול המתנות הוא כמובן חוק החרם, שמעודד אותנו לפתוח עסקים בנופי נביאים ומלכים, ולדעת בוודאות שחרמות ונידויים יביאו רק טוב. יחרימו? מצוין! כי בית המשפט יפסוק לנו פיצוי ענק, שבינם לבין הנזק האמיתי אין דבר וחצי דבר. וכך שונאי ישראל ישלמו לנו אישית את המגיע לנו כשומרי העם והארץ.

מה עוד יש להם באמתחתם?

דומה שהתוכנית שהכינה לנו ממשלתנו האהובה נחשפת אט אט, כמו מתנת יום הולדת שניתנות לילד לאורך תקופה, שלא יתרגש מדי בבת אחת.

כדי להזים טענות מרושעות שמגבילים אצלנו את חופש הדיבור, יוצע ללא ספק חוק הבית החופשי. מעתה יוענק על פי חוק חופש דיבור מלא בתוך ביתנו, באוזני בני משפחה מדרגה ראשונה.

יגיע גם חוק החרם המהופך, שגם הוא מקנה קפיצת מדרגה ברמת חיינו. הגרים מעבר לקו היחוק יחויבו להחרים תוצרת שמקורה בתוך ארצנו פנימה. וכך, אחרוני המתעקשים והסרבנים יאלצו לצאת אף הם, על עסקיהם ומרכולתם, לשטחים היפים בארץ האבות, שמאוכלסים עדיין בקמצנות רבה.

כך יבוא לציון גואל

ובאשר לחקירת ארגונים החותרים תחת אושיות המדינה, יגיע חוק ניתוב המימון. במקום לאסור קבלת מימון ממקורות זרים, ייקבע שמימון כזה יעבר כולו לגוף הגדול ביותר שממומן מסיבית ממדינה זרה, דהיינו הממשלה עצמה. ומכיון שאין סיכוי שגוף זה, שמטרתו רק להעניק לנו טוב, יחתור תחת עמנו או ארצנו, נצא נשכרים בגדול.

ואז יגיע חוק סימון האדם וחירותו, לפיו יסומנו בפיסת בד על דש הבגד מי שיש להיזהר מפניהם (לא בצהוב, אך אולי באדום ועם האות סמ"ך – סמולני או סהרורי): הכותבים, והחותמים, והזועקים, והמפגינים, והצעדים, ויושבי האוהלים – בקיצור, כל אלה שמתנגדים באופן עיוור וכפוי טובה לכל דבר. הם יתושי השוליים הבלתי שפויים של גדולת הדמוקרטיה, אשר מזמזמים לנו באוזן ומפריעים את מנוחתו של עם שממשלתו עובדת יומם ולילה רק לטובתו.

חוק זה חכם במיוחד, כי הוא מאפשר לפרט לזהות את האויב בעצמו ולהיזהר. האפשרות שנרכז את המסומנים בשכונות מיוחדות, או במחנות, בעייתית ויקרה בהרבה.

ואז יגיע גדול השיפורים: חוק הממשלה המחוקקת. בהינף אחד הוא ישפר ויוזיל בענק את כל הסיפור, בקביעתו שהממשלה עצמה יכולה להציע ולאשר חוקים, ללא צורך בסיבוכים ובעלויות העצומות שבחקיקה באמצעות כנסת המלאה בעושי צרות.

או אז תוכל הממשלה ליזום את חוק המפלגה הגדולה, לפיו תותר מפלגה אחת גדולה, והשאר יוגבלו לשני חברי כנסת. הצבעה עבור המפלגות הקטנות תותר רק לנשאי תג הסמ"ך (ע"ע חוק סימון האדם וחירותו). ואם אמנם הללו ישוכנו במקומות מיוחדים, תהליך הבחירות עצמו יהיה פשוט וזול עוד יותר. כל זה מוביל לחיזוק הדמוקרטיה המרשימה שלנו: חופש דיבור יש בו, וחופש עיסוק והתארגנות והפגנה, ומפלגות, ובחירות, וחוקים, ושופטים. ובא לציון גואל.

הכותב הוא פרופסור למדעי המחשב ומתמטיקה במכון וייצמן. זכה בפרס ישראל ובפרס א.מ.ת. וחבר באקדמיה הלאומית למדעים

רוצה לקבל את כל המבזקים של **חממערב** לסלולרי שלך? לחץ כאן